

Եղիշե Չարենց

Իմ հեռավոր, իմ հեռու եզերքում

Իմ հեռավոր, իմ հեռու եզերքում
Կարծես գնում եմ հիմա ու երգում:

Հովը շոյում է թեթև իմ աչքերը թաց
Ու թռչում է՝ սրաթև, սրընթաց:

Միրո խոսք է իմ սրտին փսփսում,
Ժամանակն է՝ երագուն ու հոսում...

Ժամանակն է, որ անցավ ու չկա.
Տրոփում է, որպես սիրտ աղջկա:

Քա՛ղցր կանչում է դեպի օրերի հեռուն.
Որքան խի՛նդ կա այս հեռու դաշտերում...

1919-1920